

Naujēms karalems

Bova didlie karalīstē.
Par robežio vēngiau līstē.
Vēngiau tēisuos, vēngiau mela,
Bet priejuom lēpta gala:
Pats karalios jiemē svērtē,
Anuo karalīstē – bērtē.

Sosētraukiau kap pūslelē –
Gal kituoki bus tvarkelē?

Bet pamatiem, ka ni velnē:
Valda, katrēi nusipelnē!
Nusipelnē vagiliautē
Ē kaliejēma negautē.
Veiz somolkintē darba žmuogo,
Ka „anēms“ tik būt patuogo.
Karalīstē dēdēn sava –
Iš Euruopas juk dā gava.

No ē gruobstuos, no ē pešas –
Vež vēžēmās, da ē nešas.
Nojau tuoki karalīstē –
Gali kor tik nuori līstē.

Jau matau – Euruopa klēša
Guobšams kēšenēs prikēša.
Vuo žmuonēms – taukuota špīga.

Vo kāp karalīstē dīga.
Tik išdīgosi nepauga,
Prisigierē sena rauga.
Ka paaugs, ka sosteris –
Guobšā valdiuos nebtories.
Vagiliaut, malout kor skatēn,
Tēms rēks pasakītē „amēn“.